SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 160/03-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. L., bytom B. B., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 20 ods. 1 a 3, ako aj čl. 32 Ústavy Slovenskej republiky nečinnosťou policajných orgánov pri kontrole dodržiavania § 60 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov na P. ul. v B. B., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. L. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. marca 2003 doručená sťažnosť Ing. P. L., bytom B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), následne doplnené podaniami z 24. marca 2003 a 9. apríla 2003, v ktorých namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4 , čl. 20 ods. 1 a 3, ako aj čl. 32 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nečinnosťou policajných orgánov pri kontrole dodržiavania

§ 60 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov na P. ul. v B. B. a zároveň žiadal *„o odstránenie nerovnosti v právach občanov“* a o zrušenie *„neodôvodneného obťažovania políciou“*.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažnosť sťažovateľa neobsahovala označenie odporcu, ako ani návrh rozhodnutia (petit) (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03). K návrhu sťažovateľ nepripojil splnomocnenie pre konkrétneho advokáta alebo komerčného právnika (ním prijaté) na jeho zastupovanie pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd listom z 22. apríla 2003 (doručeným podľa doručenky 3. mája 2003) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 14 dní od doručenia výzvy doplnil svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval listom zo 17. mája 2003 (doručeným ústavnému súdu 20. mája 2003), v ktorom požiadal o vrátenie svojho podania vrátane príloh, pričom uviedol, že po jeho doplnení o požadované náležitosti následne podá na ústavný súd nové podanie.

Sťažovateľ však svoju sťažnosť nedoplnil ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. V zmysle § 20 ods. 2 cit. zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 22. apríla 2003 nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2003